

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Olyan körülmények esetén, amelyekben

- a) a biztonsági és hírszerzési ügynökségeknek⁽¹⁾ a kapott tömeges kommunikációs adatok⁽²⁾ felhasználására való képessége az Egyesült Királyság nemzeti biztonságának megóvása céljából – többek között a terrorizmus elleni küzdelem, a kémelhárítás és az atomfegyverek elterjedése elleni küzdelem terén – alapvető fontosságú;
 - b) a tömeges kommunikációs adatok biztonsági és hírszerző szolgálatok általi felhasználásának alapvető jellemzője, hogy a tömeges kommunikációs adatok egy helyen történő összesítésén alapuló, nem célzott, tömeges technikák segítségével a nemzeti biztonsággal kapcsolatos, korábban ismeretlen fenyegetések feltárását szolgálja. Annak elsődleges hasznossága a cél gyors azonosításában és kidolgozásában, valamint közvetlen fenyegetés esetén a fellépés alapjának biztosításában áll;
 - c) az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjének ezt követően nem kell (a rendes üzletmenethez szükséges időszakot követően) megőriznie a tömeges kommunikációs adatokat, hanem azt kizárólag az állam (a biztonsági és hírszerzési ügynökségek) őrzi(k) meg;
 - d) a nemzeti bíróság (bizonyos fenntartások mellett) megállapította, hogy a tömeges kommunikációs adatok biztonsági és hírszerző ügynökségek általi felhasználásával kapcsolatos biztosítékok összhangban vannak az EJEE-ben⁽³⁾ foglalt követelményekkel; valamint
 - e) a nemzeti bíróság megállapította, hogy a [2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai, C-203/15 és C-698/15 (EU:C:2016:970)] ítélet 119–125. pontjában meghatározott követelmények (a továbbiakban: Watson-követelmények) előírása, amennyiben azok alkalmazandók, meghiúsítaná a biztonsági és hírszerző ügynökségek által a nemzeti biztonság megóvása érdekében tett intézkedéseket, ezáltal pedig kockázatnak tenné ki az Egyesült Királyság nemzeti biztonságát;
- 1) Az EUSZ 4. cikkre és az elektronikus hírközlésről és adatvédelemről szóló 2002/58/EK irányelv⁽⁴⁾ (a továbbiakban: elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 1. cikkének (3) bekezdésére tekintettel az uniós jog és az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv hatálya alá tartozik-e a valamely belügyminiszter elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjének adott utasításában szereplő olyan követelmény, amely szerint a szolgáltatónak tömeges kommunikációs adatokat kell valamely tagállam biztonsági és hírszerző ügynökségeinek rendelkezésére bocsátania?
 - 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén alkalmazni kell-e valamelyik Watson-követelményt vagy az EJEE által előírt követelményeken felüli más követelményeket az ilyen belügyminiszteri utasításra? Amennyiben igen, e követelmények hogyan és milyen mértékben érvényesülnek figyelembe véve azt, hogy a biztonsági és hírszerző szolgálatok számára a nemzeti biztonság megóvása céljából a tömeges gyűjtési és automatizált kezelési technikák alkalmazása elengedhetetlenül szükséges, és azt a mértéket, amennyire ezeket – az EJEE-nek egyébként megfelelő – kapacitásokat az említett követelmény előírása kritikus módon megakadályozhatja?

⁽¹⁾ Security and Intelligence Agencies (SIAs).

⁽²⁾ Bulk Communications Data (BCD).

⁽³⁾ Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény.

⁽⁴⁾ az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv; HL 2002. L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.).

Az Općinski sud u Rijeci (Horvátország) által 2017. november 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anica Milivojević kontra Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(C-630/17. sz. ügy)

(2018/C 022/42)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Općinski Sud u Rijeci

Az alapeljárás felei

Felperes: Anica Milivojević

Alperes: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 63. cikkét, hogy azokkal ellentétes a Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (a Horvát Köztársaságban engedély nélküli hitelezővel kötött, nemzetközi jellemzőkkel rendelkező kölcsönszerződések semmisségéről szóló törvény; *Narodne novine* 72/2017. sz.), különösen e törvény 10. cikke, amely előírja (a hivatkozott törvény 1. cikke és 2. cikkének első francia bekezdése értelmében vett) adós és (az ugyanezen törvény 1. cikke és 2. cikkének első francia bekezdése értelmében vett) engedély nélküli hitelező között létrejött kölcsönszerződésből következő, vagy azon alapuló kölcsönszerződések és egyéb jogi aktusok semmisségét, annak ellenére, hogy azokat e törvény hatályba lépése előtt kötötték meg, és e semmisséget a megkötésük időpontjától kezdve írja elő, azon következménnyel, hogy az egyes szerződő feleknek vissza kell fizetniük a másik félnek a semmis szerződés alapján kapott összegeket, és ha ez nem lehetséges, vagy a teljesítés jellege ellenkezik a visszatérítéssel, a bírósági határozat meghozatalának időpontjában irányadó árák alapján vagyoni formában nyújtott megfelelő kártérítést kell fizetniük [?]
- 2) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (átdolgozás), különösen a 4. cikkének (1) bekezdését és 25. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétesek a Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (a Horvát Köztársaságban engedély nélküli hitelezővel kötött, nemzetközi jellemzőkkel rendelkező kölcsönszerződések semmisségéről szóló törvény; *Narodne novine* 72/2017. sz.) 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések, amelyek megállapítják, hogy az e törvény értelmében a nemzetközi jellemzőkkel rendelkező kölcsönszerződésekkel kapcsolatos jogvitákban az adós az engedély nélküli hitelező ellen azon állam bíróságai előtt indíthat keresetet, ahol a hitelező székhelye található, vagy az engedély nélküli hitelező székhelyétől függetlenül az adós saját lakóhelye, illetve székhelye szerinti bíróságok előtt, míg az engedély nélküli hitelező a hivatkozott törvény értelmében kizárólag azon állam bíróságai előtt indíthat keresetet az adós ellen, amelyben az adós lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik[?]
- 3) Az 1215/2012 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése és az egyéb uniós jogi vívmányok rendelkezései értelmében vett fogyasztói szerződésről van-e szó, ha a kölcsön kedvezményezettje olyan természetes személy, aki szállásadói tevékenység végzése és turisták számára magánzálláshely-szolgáltatás nyújtása céljából kötött üdülőapartmanokba történő beruházásra irányuló kölcsönszerződést[?]
- 4) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 rendelet 24. cikkének 1. pontjában foglalt rendelkezést, hogy a kölcsönszerződés és a vonatkozó biztosítéki nyilatkozatok semmisségének megállapítására és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jelzálogjog törlésére irányuló eljárás elbírálására a Horvát Köztársaság bíróságai rendelkeznek joghatósággal, ha a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása céljából az adósnak a Horvát Köztársaság területén található ingatlanaira alapították a szóban forgó jelzálogjogot[?]

2017. december 5-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Írország

(C-678/17. sz. ügy)

(2018/C 022/43)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Bizottság (képviselők: P.J. Loewenthal és A. Bouchagiar meghatalmazottak)

Alperes: Írország